

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sža/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201391
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201391.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: W. K. G., nar. XX.XX.XXXX, v meste X., provincia O., Y. republika, Y. štátnej príslušnosti, E. národnosti, kmeňovej príslušnosti N., naposledy trvale bytom v zahraničí v meste X., bez bližšieho označenia ulice a čísla domu, Y., toho času miesto pobytu Pobytový tábor, Opatovská Nová Vës, zastúpeného Centrom právnej pomoci, Kancelária Košice, Moyzesova 18, Košice, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-437-19/PO-Ž-2012 zo dňa 18. októbra 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Saz/24/2012-25 zo dňa 23. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Saz/24/2012-25 zo dňa 23. januára 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-437-19/PO-Ž-2012 zo dňa 18.10.2012, ktorým odporca podľa ustanovenia § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len „zákon o azyle“) navrhovateľovi neudelil azyl a podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu neposkytol doplnkovú ochranu. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Podľa názoru krajského súdu v preskúmanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav veci a navrhovateľom uvedené skutočnosti boli odporcom správne a logicky vyhodnotené a správne právne posúdené v zmysle zákona o azyle.

Dôvody uvedené navrhovateľom v opravnom prostriedku neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko ani v jednom prípade nezakladali relevantný dôvod pre udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR. Navrhovateľ nepredložil v konaní pred odporcom a ani v rámci odvolacieho konania žiaden relevantný dôkaz o tom, že by mu v krajine pôvodu hrozilo vážne bezprávie tak, ako to udával.

Krajský súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným dôvodom žiadosti o udelenie azylu zdôraznil, že odporca sa vo svojom rozhodnutí podrobne vyjadroval ohľadom hodnotenia zmeny identity navrhovateľa a jeho dôveryhodnosti na strane 3 až 5 napadnutého rozhodnutia. Podľa hodnotenia odporcu navrhovateľ po príchode na územie SR opakovane uvádzal rozdielne informácie o svojom mene, dátume narodenia, mieste narodenia a štátnej príslušnosti, o ktorých nepredložil žiaden doklad, a preto nebolo možné objektívne zistiť jeho skutočnú totožnosť. Podľa názoru odporcu neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že rozporné informácie uvádzal iba preto, že sa bál policajtov, nakoľko obe policajné inštitúcie požiadali o medzinárodnú ochranu a uviedol im svoje problémy v krajine pôvodu, ktoré sú v podstate zhodné. Na základe ním uvádzaných rozporných tvrdení sa stala jeho osoba nedôveryhodnou. Dôvodmi nedôveryhodnosti navrhovateľa sa odporca vo svojom rozhodnutí podrobne zaoberal, jeho výpoveď vo vzťahu k etiópskym vojakom považoval za nedôveryhodnú a účelovú, nakoľko údajné problémy s etiópskymi vojakmi v krajine pôvodu neuviedol 20.07.2012 na OHK PZ, ani OA PZ Humenné. V zápisniciach zhodne uviedol, že v krajine pôvodu mal troch súrodencov, z toho dvoch bratov a jednu sestru, ktorí zostali v E., ale nehovoril o zastrelení tretieho brata. V zápisnici na OHK PZ uviedol, že jeho rodičia boli zabití, ale na OA PZ Humenné uviedol, že rodičia sú mŕtvi, ale nehovoril o ich zabití a v ďalšej časti zápisnice uvádzal iba, že boli zbití. Krajský súd k tomu dodal, že v Dotazníku žiadateľa o udelenie azylu, spísaným pred migračným úradom dňa 26.07.2012, pri osobných údajoch o rodinných príslušníkoch uviedol, že nevie uviesť koľko má otec rokov, ale je už starý a nikde nepracuje a rovnako uviedol, že nevie koľko má rokov matka, ktorá vlastní malý obchod, v ktorom predáva potraviny.

V napadnutom rozhodnutí sa odporca podrobne zaoberal udalosťami, ktoré sa mali odohrať v roku 2008, kedy mali etiópski vojaci zo školy zobrať jeho štyroch spolužiakov, keď v tom čase navrhovateľ nebol v škole a napriek tomu ho vojaci hneď nešli hľadať domov. Navyše navrhovateľ od smrti brata, teda tri roky, nemal v krajine pôvodu žiadne problémy a on, ani nikto z rodiny, nebol kontaktovaný etiópskymi vojakmi. Sám žiadateľ uviedol, že ak niekto podporuje ONLF (Ogaden National liberation front), ktorá bola etiópskym parlamentom v júni 2011 vyhlásená za teroristickú organizáciu, dostal by sa do pozornosti štátnych orgánov a problém by mala celá jeho rodina, ktorá ich údajne mala mať až po tom, čo ušiel do mesta N.. Sám navrhovateľ uviedol, že iba v tichosti sympatizoval s ONLF, žiadnym spôsobom ju nepodporoval a ani o nej nevedel uviesť žiadne informácie. O tom, že sympatizoval s ONLF, nikto ani nevedel a preto odporca vylúčil nebezpečenstvo jeho prenasledovania z dôvodu sympatizovania k tejto strane. Navrhovateľ teda neprejavoval žiadne svoje politické stanovisko, pre ktoré by mohol mať v krajine pôvodu problémy a sám uviedol, že pokiaľ niekto nepodporuje ONLF, nemá žiadne problémy. Svoje sympatie k ONLF neprejavoval od roku 2008 do roku 2012, čo je dlhý čas.

Krajský súd poukázal na to, že odporca sa zaoberal tiež navrhovateľovým tvrdením, že počas doby pobytu v meste N. sa väčšinou skrýval, nakoľko tri roky je príliš dlhá doba na to, aby sa niekto skrýval a v prípade skutočných problémov by bol krajinu pôvodu opustil hneď. Jeho kmeň vedie aj nomádsky spôsob života (chovajú ťavy a podobne), ktorý presahuje etiópske hranice do Somálska, teda by sa hneď a bez problémov mohol presunúť do E., kde by ho nikto nehľadal. Neobstojí tiež jeho tvrdenie, že nevedel kde žijú členovia jeho klanu v E., pretože vo vnútri klanu sa informácie šíria vzájomným odovzdávaním. Doklad totožnosti okrem cestovného pasu, ktorý mu pred odchodom vybavil prevádzka, nevlastnil a preto príslušníci etiópskej armády, respektíve polície, by neboli schopní zistiť jeho totožnosť.

K odvolacej námietke navrhovateľa, že spĺňa podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany z dôvodu hrozby vážneho bezprávia krajský súd uviedol, že správny orgán v závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyhodnotil i riziko vážneho bezprávia u navrhovateľa v intenciách ustanovenia § 2 písm. f) zákona o azyle tak, ako to definuje platná a účinná právna úprava.

Podľa krajského súdu odporca nepochybil, ak s ohľadom na zaobstarané informácie o krajine pôvodu navrhovateľa (nachádzajúce sa na č. l. 54 - 81 administratívneho spisu odporcu) a samotné výpovede navrhovateľa v konaní vyhodnotil tak, že navrhovateľovi v prípade návratu do krajiny pôvodu nehrozí žiadne vážne bezprávie, ako to definuje ustanovenie § 2 písm. f/ zákona o azyle, nakoľko mu nehrozí trest smrti ani jeho výkon, ani mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest. Taktiež mu nehrozí ani vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. V dostupných zdrojoch totiž i podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú žiadne informácie, že by na území Y. prebiehal medzinárodný alebo vnútroštátny konflikt, pri ktorom by mohlo dôjsť k ohrozeniu života samotného navrhovateľa. Vo svojom rozhodnutí sa odporca zaoberal tiež situáciou v oblasti O., časti Y., odkiaľ navrhovateľ pochádza, respektíve kde žijú jeho príbuzní. S ohľadom na zmienené skutočnosti i krajskému súdu v zhode so závermi odporcu vyplynulo, že u navrhovateľa neexistujú žiadne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený hrozbe vážneho bezprávia tak, ako to definuje zákon o azyle.

Krajský súd uviedol, že bolo zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodnutí odporca vychádzal, že celé konanie riadne vyhodnotil a že toto vyhodnotenie následne vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či v prípade navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu, respektíve dôvody pre poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle § 8, § 10, § 13a alebo § 13b zákona o azyle alebo nie.

Z uvedených dôvodov preto napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 zákona o azyle ako vecne správne potvrdil.

II.

Argumentácia odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ poukázal na to, že v konaní pred odporcom uviedol, že o udelenie azylu resp. o poskytnutie doplnkovej ochrany žiada z dôvodu obavy o svoj život, nakoľko po jeho osobe pátrajú etiópski vojaci, ktorí v prípade, ak by ho našli, zabili by ho rovnako, ako jeho brata, ktorého obvinili z podporovania hnutia ONLF, ktorého sympatizantom je aj navrhovateľ. Vyjadril presvedčenie, že v zmysle ustanovenia § 19a zákona o azyle mal odporca zohľadniť všetky tvrdenia navrhovateľa, ako aj dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny jeho pôvodu, ako aj jeho postavenia a osobných pomerov. V konaní pred odporcom uviedol dôvody relevantné prinajmenšom v rovine poskytnutia doplnkovej ochrany, a preto mal odporca o jeho žiadosti rozhodnúť tak, že by navrhovateľovi udelil azyl, resp. poskytol doplnkovú ochranu.

Odporca po tom, čo v rozhodnutí skonštatoval nesplnenie zákonných podmienok pre udelenie azylu, skúmal v konaní tiež splnenie podmienok pre poskytnutie doplnkovej ochrany. Prvostupňový súd následne pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia vo svojom odôvodnení uviedol, že sa stotožnil so závermi odporcu keď mal za preukázané, že v prípade návratu navrhovateľa do jeho krajiny pôvodu mu nehrozí žiadne vážne bezprávie v tom smere, ako ho definuje § 2 písm. f/ zákona o azyle. Podľa názoru prvostupňového súdu neexistujú žiadne informácie o tom, že by na území Y. prebiehal medzinárodný alebo vnútroštátny konflikt, pri ktorom by mohlo dôjsť k ohrozeniu života samotného navrhovateľa. Rovnako tak prvostupňový súd mal za to, že odporca riadne zistil skutkový stav, z ktorého odporca pri svojom rozhodovaní vychádzal a taktiež mal za to, že takto zistený skutkový stav bol odporcom správne a logicky vyhodnotený a správne právne posúdený v zmysle zákona o azyle. Prvostupňový súd zároveň uviedol, že v konaní pred odporcom navrhovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že by mu v krajine pôvodu hrozilo vážne bezprávie.

S uvedeným právnym názorom prvostupňového súdu vyjadril navrhovateľ nesúhlas z nasledovných dôvodov. Záver prvostupňového súdu o tom, že odporca v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci, ako aj jeho konštatovanie ohľadom nepredloženia žiadneho relevantného dôkazu zo strany navrhovateľa, podľa navrhovateľa neobstoí.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. (ďalej len „Správny poriadok“). Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a to aj vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb. Je povinnosťou správneho orgánu, aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a tak doplnil podklad pre rozhodnutie do tej miery, aby bol spoľahlivým podkladom pre jeho rozhodovanie. Tejto povinnosti pritom správny orgán nie je zbavený ani znením ustanovenia § 34 ods. 3 Správneho poriadku (podľa ktorého je účastník konania povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe), nakoľko v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku nie je správny orgán viazaný len návrhmi účastníka konania. Správny orgán je povinný vykonávať zisťovania z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania. O to viac platí uvedené navrhovateľa existuje vysoká miera neselektívneho násillia, a to tak zo strany štátnych, ako aj neštátnych pôvodcov).

V priebehu samotného konania o udelenie azylu nie je pritom nevyhnutné, aby bol správny orgán presvedčený o pravdivosti každého zo žiadateľových vyjadrení. Správny orgán je predovšetkým povinný rozhodnúť, či je na základe vykonaných dôkazov pravdepodobné, že tvrdenia žiadateľa sú dôveryhodné. Na tomto základe nie je rozhodovanie o žiadosti žiadateľa o udelenie azylu záležitosťou istoty, ale záležitosťou pravdepodobnosti pravdivosti tvrdení žiadateľa. (UNHCR: Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16.12.1998 UNHCR: Komentár k dôkaznému bremenu a dôkaznej povinnosti s ohľadom na žiadosti o udelenie azylu, z 16.12.1998, dostupné na:).

Tvrdenia žiadateľa je podľa navrhovateľa taktiež potrebné zo strany správneho orgánu konfrontovať so všeobecnými znalosťami správneho orgánu o situácii v krajine pôvodu. V tejto súvislosti uviedol, že odporca nijakým spôsobom nekonfrontoval tvrdenia navrhovateľa so všeobecne známymi informáciami o krajine pôvodu navrhovateľa, iba porovnal jednotlivé výpovede navrhovateľa a na základe zistených rozdielov označil navrhovateľa za nedôveryhodného.

Podľa navrhovateľa odporca nedostatočne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k splneniu podmienok navrhovateľom pre poskytnutie doplnkovej ochrany a následne vec nesprávne právne posúdil. Je povinnosťou odporcu objektívne z úradnej povinnosti skúmať splnenie podmienok pre poskytnutie doplnkovej ochrany, a to aj za predpokladu, že odporca v konaní dospeje k záveru o nedôveryhodnosti žiadateľa o azyl.

Odporca nedostatočne zistil skutkový stav veci vo vzťahu ku skúmaniu a vyhodnoteniu bezpečnostnej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa, ako aj v provincii Ogaden. Rovnako tiež odporca, ako aj prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdili, keď na podklade existujúcich správ o krajine pôvodu vyhodnotili bezpečnostnú situáciu v krajine pôvodu, ako aj v provincii Ogaden za „relatívne pokojnú“ a tiež keď uviedli, že v danej krajine neprebíha vnútroštátny ozbrojený konflikt. Na preukázanie týchto tvrdení neboli zabezpečené zo strany odporcu potrebné relevantné dôkazy. Odporca sa tiež nevysporiadal s množstvom verejne dostupných správ, poukazujúcich na alarmujúcu situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa (okrem iného aj na priame ohrozenie predstaviteľov, sympatizantov, či dokonca údajných sympatizantov povstaleckého hnutia ONLF, ktorého sympatizantov je aj samotný navrhovateľ).

Pokiaľ ide o charakteristiku krajiny pôvodu navrhovateľa, konkrétne tiež provincie O., zo všeobecne dostupných informácií vyplýva, že popri extrémne obmedzenom prístupe ako nezávislých novinárov do tejto oblasti, ako aj organizácií na monitorovanie ľudských práv a tiež ďalších pozorovateľov, sú ďalšou znepokojujúcou skutočnosťou tiež zaznamenané prípady mučenia civilného obyvateľstva, a to najmä v somálskej časti Y. (najmä v oblasti O.), kde vládni predstavitelia prenasledujú stúpencov a sympatizantov ONLF. Rovnako znepokojujúcou je tiež skutočnosť, že sú kontinuálne zaznamenávané prípady prenasledovania a mučenia čo i len údajných priaznivcov povstaleckých skupín, ako napríklad ONLF. Rovnako znepokojujúcou je skutočnosť prakticky beztretnosti akejkoľvek z foriem mučenia, či iného zlého zaobchádzania zo strany vládných predstaviteľov, orgánov štátu, ako aj príslušníkov ozbrojených a bezpečnostných síl.

Podľa správy Global Reserach: Obkľúčení, týraní, ignorovaní: Y. vyhladzovanie obyvateľov O. zo dňa 07.02.2013 „v drsnom etiópskom kraji O., chudobní etnickí E. sú vraždení a mučení, znásilňovaní, prenasledovaní a vysídľovaní vládnymi, polovojskými silami. Nelegálne aktivity ako vojnové zločiny a zločiny proti ľudskosti sú páchané brutálne a represívne (...) na ogadenskom somálskom obyvateľstve. Asi päť miliónov tradične kočovných pastierov - žije v jednom z najmenej rozvinutých kútov sveta obliehaného vojenským útlakom, suchom a hladom. (...) Národný oslobodzovací front O. (ONLF) je predvídateľne považovaný etiópskou vládou za teroristickú organizáciu, ktorá beztriestne prenasleduje, mučí, väzní a znásilňuje jej členov, ako aj podozrivých podporovateľov pri realizácii rozsiahlych popráv, vykonávaných bez predchádzajúceho súdneho konania.“ (...) Genocide Watch (GW) uviedla: „Ihneď po tom, čo boli v O. objavené zásoby ropy a zemného plynu, etiópske vládne sily odsunuli veľké množstvo O. etnických E. z ich pastvín ich predkov a nahnali ich do táborov pre vnútorne vysídlené osoby, čo spôsobilo humanitárnu katastrofu.“ (...) „Tisíce vydesených O. etnických E. od tej doby ušli z postihnutých oblastí, hľadajúc útočisko v susednom E. a L. z dôvodu rozšírených etiópskych vojenských útokov na civilistov a dediny, s množstvom vojnových zločinov a zločinov proti ľudskosti. Z veľkého počtu sa stali bezdomovci, pričom presné čísla je kvôli obmedzenému prístupu ťažké zhromaždiť, avšak monitorovacie skupiny ohľadom ľudských práv odhadujú ich počet na väčší než 100.000. (...) Väčšina z takto vysídlených osôb, hľadá úkryt s príbuznými alebo bezpečnosť na iných miestach, než v takto organizovaných táboroch.“ (...) Títo zúfalí, vydesení ľudia nie sú pritom považovaní za utečencov, a tak nedostávajú žiadnu Bežné je masové zadržiavanie bez súdneho dohľadu. Stovky a možno tisíce jednotlivcov boli zatknutí a držaní vo vojenských kasárňach, niekedy aj viacnásobne, kde boli mučení, znásilňovaní, a napádaní. (...) Dochádza taktiež ku konfiškácii zvierat, obmedzovaniu prístupu k vode, potravinám, a ďalším základným komoditám, sú používané ako zbrane v ekonomickej vojne. (...) Etiópska armáda zaútočila na civilistov a spálila mestá a dediny v ôsmich miestach po celej odľahlej oblasti O. vo východnej Y. Takéto nehumánne metódy majú vyvolať strach v O. etnických Somáľčanoch a potlačiť ich autonómne požiadavky. (...) Etiópska ľudovodemokratická revolučná fronta uvalila širokú blokádu na región Ogaden, v snahe riadiť tak tok informácií mimo krajinu, ako to robí v rámci svojich hraníc, kde neumožňuje žiadnu slobodu tlače a prejavu... (Global Research: Besieged, Abused, Ignored: Ethiopian Annihilation Of The Ogaden People, 07.02.2013 - Global Research: Obkľúčení, týraní, ignorovaní: Etiópske vyhladzovanie obyvateľov O. zo dňa 07.02.2013 (dostupné na: -----)).

existencia vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo osoby žiadateľa o doplnkovú ochranu nie je podriadená podmienke, že žiadateľ predloží dôkaz o tom, že je špecificky dotknutý z dôvodu okolností vlastných jeho osobnej situácii,

existencia takéhoto ohrozenia môže byť výnimočne považovaná za preukázanú, pokiaľ miera ne selektívneho násillia charakterizujúca prebiehajúci ozbrojený konflikt, posudzovaná príslušnými vnútroštátnymi orgánmi rozhodujúcimi o žiadosti o doplnkovú ochranu alebo súdmi členského štátu, ktorým je predložené rozhodnutie o zamietnutí takejto žiadosti, dosiahne takú vysokú úroveň, že existujú podstatné a preukázané dôvody domnievať sa, že civilná osoba vyhostená do predmetnej krajiny, prípadne do predmetného regiónu, by zo samotného dôvodu svojej prítomnosti na ich území čelila reálnemu riziku utrpenia takéhoto ohrozenia."

Zo znenia predmetného rozsudku ďalej vyplýva, že bezprávie definované v článku 15 písm. c/ (pozn. zákonný dôvod poskytnutia doplnkovej ochrany; pojmová zložka vážneho bezprávia, definovaná v § 2 písm. f/ bod 3 zákona o azyle) smernice ako bezprávie, ktoré predstavuje „vážne a individuálne ohrozenie života alebo osoby“ žiadateľa, pokrýva všeobecnejšie riziko zásahu. (...) Okrem toho tieto ohrozenia sú inherentne všeobecnej situácii „medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.“ Nakoniec predmetné násillie, pri ktorom vznikajú uvedené ohrozenia, je kvalifikované ako „nediskriminačné“, čo je pojem, ktorý predpokladá, že sa môže vzťahovať na osoby bez ohľadu na ich osobnú situáciu. V tomto kontexte musí byť pojem „individuálne“ chápaný ako pojem pokrývajúci bezprávie smerujúce proti civilným osobám bez ohľadu na ich totožnosť, pokiaľ miera neselektívneho násillia charakterizujúca prebiehajúci ozbrojený konflikt, posudzovaná príslušnými vnútroštátnymi orgánmi rozhodujúcimi o žiadosti o doplnkovú ochranu alebo súdmi členského štátu, ktorým je predložené rozhodnutie o zamietnutí takejto žiadosti, dosiahne takú vysokú úroveň, že existujú podstatné a preukázané dôvody domnievať sa, že civilná osoba vyhostená do predmetnej krajiny, prípadne do

predmetného regiónu, by zo samotného dôvodu svojej prítomnosti na ich území čelila reálnemu riziku utrpenia vážneho ohrozenia uvádzanému v článku 15 písm. c/ smernice.

Vzhľadom na uvedené, ako aj dostupné správy o situácii v krajine pôvodu navrhovateľa, navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany navrhovateľovi. Navrhovateľ bude v prípade návratu do krajiny pôvodu čeliť hrozbe vážneho bezprávia. Vzhľadom na humanitárnu, ako aj bezpečnostnú situáciu v tejto časti afrického kontinentu mu nebude zabezpečená potrebná pomoc zo strany štátu.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že mu je zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov odporca pri vydaní rozhodnutia vychádzal, celé konanie riadne vyhodnotil, čo následne vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či v prípade navrhovateľa existujú dôvody na udelenie azylu, resp. na poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle relevantných ustanovení zákona o azyle. Podľa názoru súdu, ak odporca správne a logicky dospel k záveru, že navrhovateľ takéto podmienky nespĺňa, a na základe toho rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, postupoval vecne správne a zákonne. Odporca uviedol, že sa so skutkovým, ako aj s právnym názorom súdu v plnej miere stotožňuje. Poukázal na to, že povinnosť zistiť skutkový stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré navrhovateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pritom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby si sám domýšľal dôvody na udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom aj vykonal príslušné skutkové zistenia (rozsudok NS SR, sp. zn. 1Sžo KS 124/2005). Námietku právnej zástupkyne odporca považuje v tomto smere za účelovú a právne irelevantnú.

K vyhodnoteniu dôveryhodnosti navrhovateľa odporca uviedol, že navrhovateľ počas azylového konania uvádzal rôzne totožnosti, štátnu príslušnosť, ako aj dátumy narodenia. Najskôr uviedol, že sa volá K. G. K., nar. XX.XX.XXXX, vystupoval ako maloletá osoba E.tátnej príslušnosti. Až po RTG vyšetrení ruky, keď bolo zistené, že je starší ako 18 rokov, uviedol dátum narodenia XX.XX.XXXX. Počas spisovania dotazníka žiadateľa o udelenie azylu pred pracovníkom migračného úradu uviedol, že sa volá W. K. G. a narodil sa XX.XX.XXXX v meste X. a je Y.tátnej príslušnosti. Tieto rozporuplné tvrdenia navrhovateľa boli jedným z dôvodov jeho vyhodnotenia ako osoby nedôveryhodnej. Tak isto aj uvádzané dôvody žiadosti na udelenie azylu, údajné prenasledovanie zo strany etiópskych vojakov, či smrť jeho brata, resp. rozpory v tvrdeniach o smrti rodičov, boli správnym orgánom vyhodnotené ako nedôveryhodné (str. 3 až 5 napadnutého rozhodnutia). Navrhovateľovi sa svojimi rozporuplnými a nelogickými tvrdeniami nepodarilo preukázať také skutočnosti, ktoré sú zákonnými dôvodmi na udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle, pretože tieto, tak ako ich prezentoval navrhovateľ, nemožno kvalifikovať ako opodstatnenú obavu z prenasledovania ani z politických dôvodov. Ak odporca v aktuálnom konaní vyhodnotil osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú, ktorá skutočnosť je sama osebe tiež dôvodom na neudelenie azylu, a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade so zákonom o azyle. S týmto vyhodnotením navrhovateľa sa krajský súd vo svojom rozsudku stotožnil a skonštatoval, že dôvody uvádzané v opravnom prostriedku neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporca uviedol, že navrhovateľ v priebehu konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, ani právna zástupkyňa v opravnom prostriedku proti rozsudku krajského súdu, neuviedli a nepreukázali také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť toto rozhodnutie, a odôvodnene sa domnieva, že súd aj správny orgán objektívne a individuálne posúdili všetky relevantné okolnosti týkajúce sa predmetnej veci. Navrhovateľ v azylovom konaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by bolo možno subsumovať pod dôvody uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, a preto považuje napadnuté rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom o azyle a podanie opravného prostriedku za účelové.

IV

Argumentácia rozhodnutia odporcu

Odporca napadnutým rozhodnutím ČAS: MU-437-19/PO-Ž-2012 zo dňa 18.10.2012 podľa § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z. z. azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“) navrhovateľovi neudelil azyl a podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu neposkytol doplnkovú ochranu na území Slovenskej republiky (ďalej len „SR“).

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ pricestoval na územie SR dňa 20.07.2012, kedy pod menom K. G. K., nar. XX.XX.XXXX, E.tátnej príslušnosti, požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu obavy o svoj život pre pretrvávajúce ozbrojené konflikty v krajine pôvodu a zlé ekonomické a sociálne podmienky.

Za účelom zdôvodnenia podanej žiadosti bol s navrhovateľom dňa 26.07.2012 vykonaný vstupný pohovor, počas ktorého uviedol, že sa volá W. K. G., nar. XX.XX.XXXX a je Y. štátnej príslušnosti. Ďalej uviedol, že z krajiny pôvodu vycestoval 05.05.2012 z mesta N. N., kde sa asi tri roky prechodne zdržiaval. Na vlastný cestovný pas a grécke víza odcestoval do Grécka, odkiaľ mal cestovať do Poľska a v spoločnosti ďalších Somálčanov na pokyn prevádzča prišli do neznámej obce, kde boli zadržaní príslušníkmi OHK PZ Ulič. Do zápisnice o podaní vysvetlenia dňa 20.07.2012 uviedol, že krajinu pôvodu opustil z dôvodu, že mu zabili rodičov a on sa obával o svoj život pre vojnu v krajine pôvodu. V krajine pôvodu v meste X. nepracoval po ukončení školy až do odchodu z krajiny pôvodu. Nebol trestne stíhaný, nebol odsúdený a nemal žiadne problémy s políciou. Nebol politicky organizovaný a ani sa politicky neangažoval. Bol iba tichým sympatizantom strany Ogaden National Liberation Front (ďalej len „ONLF“), ktorej hlavným cieľom je vyhlásenie nezávislosti provincie O. od Y. Cieľovou krajinou bolo Fínsko, kde žije jeho bratranec.

Navrhovateľ ako dôvod odchodu z krajiny pôvodu označil skutočnosť, že po ňom pátrali etiópski vojaci a v prípade, že by ho našli, zabili by ho ako jeho brata Badala, ktorého obvinili z podporovania hnutia za vyhlásenie nezávislosti O. od Y. On zo strachu ušiel do mesta N. N., kde žil do odchodu z krajiny pôvodu. Ešte uviedol, že v roku 2008 do jeho školy prišli etiópski vojaci, ktorí odvedli štyroch spolužiakov, obvinených z podporovania tohto hnutia, o ktorých odvtedy nikto nič nepočul. On v tom čase v škole nebol a večer mu zatelefonoval muž menom E. K., člen ich klanu, ktorý mu povedal, že vojaci hľadajú aj jeho.

K identite navrhovateľa a jeho dôveryhodnosti odporca zistil, že navrhovateľ počas spisovania zápisnice o podaní vysvetlenia uviedol, že sa volá K. G. K., nar. XX.XX.XXXX, E. štátnej príslušnosti a RTG vyšetrením bolo zistené, že sa nejedná o maloletú osobu a potom následne navrhovateľ uviedol, že sa narodil XX.XX.XXXX. Počas pohovoru dňa 26.07.2012 už tvrdil, že sa volá W. K. G., nar. XX.XX.XXXX a je Y. štátnej príslušnosti.

Na základe uvedených skutočností odporca vyhodnotil výpovede navrhovateľa tak, že ten opakovane uvádzal úmyselne rozdielne informácie o svojej totožnosti, bez predloženia dokladu o svojej totožnosti. Z týchto dôvodov považoval odporca jeho osobu za nedôveryhodnú s tým, že neobstojí jeho tvrdenie, že rozporné informácie uvádzal iba zo strachu pred policajtmi.

Odporca prezentované dôvody žiadosti navrhovateľa vyhodnotil ako nedôveryhodné. Jeho výpoveď ohľadom prenasledovania etiópskymi vojakmi označil za nedôveryhodnú a účelovú, nakoľko o týchto problémoch nehovoril dňa 20.07.2012 na OHK PZ, ani OA PZ Humenné. Nezmenil sa pritom ani o treťom bratovi, ktorý mal byť zastrelený. Rovnako rozporne rozprával o svojich rodičoch, či boli zabití alebo iba zbití. Za nedôveryhodné označil odporca tiež navrhovateľom uvádzané problémy s etiópskymi vojakmi, s ktorými od údajnej smrti brata, teda tri roky, nemal v krajine pôvodu žiadne problémy a ani jeho rodina. Odporca tiež poukázal na to, že navrhovateľ iba v tichosti sympatizoval s ONLF, žiadnym spôsobom ju nepodporoval a ani o nej nevedel uviesť žiadne informácie. Neprejavoval teda žiadne svoje

politické stanovisko, pre ktoré by mohol mať v krajine pôvodu problémy. ONLF bola v roku 1994 zakázaná a v júni 2011 bola etiópskym parlamentom označená za teroristickú organizáciu.

Za nedôveryhodné označil odporca tiež žiadateľove tvrdenie, že po dobu troch rokov sa v meste N. N. väčšinou skrýval, pretože v prípade problémov by bol krajinu pôvodu opustil ihneď. Kmeň navrhovateľa vedie aj nomádsky spôsob života (chovajú ťavy a podobne), ktorý presahuje etiópske hranice do Somálska, kde by ho nikto nehľadal. Odporca považoval za preukázané, že žiadateľ nie je hodnovernou osobou a ním uvádzané dôvody sú irelevantné. Z uvedených dôvodov usúdil, že navrhovateľ nespĺnil zákonné podmienky na udelenie azylu a preto podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle sa rozhodol mu azyl na území SR neudelieť.

Pri posudzovaní podmienok na poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle § 13a a § 13b zákona o azyle, s prihliadnutím na § 2 písm. f/ zákona o azyle, odporca dospel k záveru, že v prípade návratu do krajiny pôvodu nehrozí navrhovateľovi vážne bezprávie a vláda s UNHCR a ďalšími humanitárnymi organizáciami poskytuje pomoc utečencom v prípade návratu. Vyhodnotil tiež bezpečnostnú situáciu v Y. v provincii O. ako relatívne pokojnú, pričom operácie etiópskej armády prebiehajú iba v oblastiach, kde sa predpokladá, že by sa mohli nachádzať príslušníci ONLF.

K písomnému stanovisku splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že navrhovateľ bol sympatizantom v politickej strane ONLF, zaradenej na zoznam teroristických organizácií, ktorej príslušníci sú prenasledovaní, vraždení a nezákonne zatýkaní a väznení a že z toho dôvodu má navrhovateľ dôvodnú obavu o svoj život z dôvodu zastávania určitých politických názorov, odporca uviedol, že vyhodnotil osobu žiadateľa a ním uvádzané dôvody príchodu na územie SR ako nedôveryhodné. Rozhodol preto, že sa navrhovateľovi neposkytne žiadna forma medzinárodnej ochrany na území SR.

Za účelom posúdenia navrhovateľovej žiadosti správny orgán do konania zabezpečil i informácie z Otázok a odpovedí ODZS MÚ č. MÚ-ODZS-2012/00224-005 z 29.04.2012 a MÚ-ODZS-2012/000485-002 zo dňa 07.09.2012.

V

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.06.2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý:

a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo

náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí (ods. 1).

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov (ods. 1).

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i/, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR a o

neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (informácie z otázok a odpovedí ODZS migračného úradu č. MU-ODZS-2012/00224-005 z 29.04.2012 a MU-ODZS-2012/000485-002 z 07.09.2012) z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z administratívnych spisov vyplýva, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky dňa 20.07.2012. Za účelom zdôvodnenia podanej žiadosti bol s navrhovateľom dňa 26.07.2012 vykonaný vstupný pohovor, počas ktorého uviedol, že sa volá W. K. G., nar. XX.XX.XXXX a je Y.tátnej príslušnosti. Ďalej uviedol, že z krajiny pôvodu vycestoval 05.05.2012 z mesta N. N., kde sa asi tri roky prechodne zdržiaval. Na vlastný cestovný pas a grécke víza odcestoval do Grécka, odkiaľ mal cestovať do Poľska a v spoločnosti ďalších Somáľčanov na pokyn prevádzča prišli do neznámej obce, kde boli zadržaní príslušníkmi OHK PZ Ulič. Do zápisnice o podaní vysvetlenia dňa 20.07.2012 uviedol, že krajinu pôvodu opustil z dôvodu, že mu zabili rodičov a on sa obával o svoj život pre vojnu v krajine pôvodu. V krajine pôvodu v meste X. nepracoval po ukončení školy až do odchodu z krajiny pôvodu. Nebol trestne stíhaný, nebol odsúdený a nemal žiadne problémy s políciou. Nebol politicky organizovaný a ani sa politicky neangažoval. Bol iba tichým sympatizantom strany Ogaden National Liberation Front (ďalej len „ONLF“), ktorej hlavným cieľom je vyhlásenie nezávislosti provincie O. od Y. Cieľovou krajinou bolo Fínsko, kde žije jeho bratranec.

Navrhovateľ ako dôvod odchodu z krajiny pôvodu označil skutočnosť, že po ňom pátrali etiópski vojaci a v prípade, že by ho našli, zabili by ho ako jeho brata R., ktorého obvinili z podporovania hnutia za vyhlásenie nezávislosti O. od Y. On zo strachu ušiel do mesta N. N., kde žil do odchodu z krajiny pôvodu. Dodal, že v roku 2008 do jeho školy prišli etiópski vojaci, ktorí odviekli štyroch spolužiakov, obvinených z podporovania tohto hnutia, o ktorých odvtedy nikto nič nepočul. On v tom čase v škole nebol a večer mu zatelefonoval muž menom E. K., člen ich klanu, ktorý mu povedal, že vojaci hľadajú aj jeho.

K identite navrhovateľa a jeho dôveryhodnosti odporcu zistil, že navrhovateľ počas spisovania zápisnice o podaní vysvetlenia uviedol, že sa volá K. G. K., nar. XX.XX.XXXX, E. štátnej príslušnosti a RTG vyšetrením bolo zistené, že sa nejedná o maloletú osobu a potom následne navrhovateľ uviedol, že sa narodil XX.XX.XXXX. Počas pohovoru dňa 26.07.2012 už tvrdil, že sa volá W. K. G., nar. XX.XX.XXXX a je Y. štátnej príslušnosti.

Na základe uvedených skutočností odporcu vyhodnotil výpovede navrhovateľa tak, že ten opakovane uvádzal úmyselne rozdielne informácie o svojej totožnosti, bez predloženia dokladu o svojej totožnosti. Z týchto dôvodov považoval odporcu jeho osobu za nedôveryhodnú s tým, že neobstojí jeho tvrdenie, že rozporné informácie uvádzal iba zo strachu pred policajmi.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporcu riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporcu vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 až § 10 zákona o azyle, resp. dôvody pre udelenie doplnkovej ochrany.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporcu len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi

vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.

K odvolacím námietkam navrhovateľa, ktorý krajskému súdu vyčítal nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu veci vo vzťahu k neudeleniu azylu a neposkytnutiu doplnkovej ochrany tým, že odporca nesprávne vyhodnotil situáciu v provincii O., odkiaľ navrhovateľ pochádza, považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť nasledujúce: Z ustanovenia § 8 zákona o azyle vyplýva, že účelom priznania azylu je poskytnúť ochranu tomu, kto je prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd alebo cíti oprávnenú (odôvodnenú) obavu z prenasledovania z dôvodov v zákone vymedzených. Aby mohla byť poskytnutá ochrana formou azylu, musí byť preukázané, že je nositeľom určitého presvedčenia (politického, náboženského, a podobne), pre ktoré je v krajine, ktorej občianstvo má (v krajine jeho posledného trvalého bydliska), reálne prenasledovaný, alebo je prenasledovaný z dôvodov príslušnosti k jasne vymedzenej sociálnej skupine, resp. má dôvodnú obavu, že by k takému prenasledovaniu mohlo v jeho prípade dôjsť. Pri zisťovaní skutkového stavu je pritom treba vychádzať z toho, či žiadateľ o azyl v konaní uniesol bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade dospel k záveru, že navrhovateľ v správnom konaní neuniesol bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazné a nezdíeľa názor navrhovateľa, že odporca v konaní neúplne zistil skutkový stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu odporcu ako aj spisu krajského súdu zistil, že odporca pri zisťovaní skutkového stavu veci postupoval dôsledne a starostlivo, obstaral dostatok informácií o krajine pôvodu navrhovateľa, tvrdenia navrhovateľa s týmito informáciami porovnal a mohol tak vo veci učiť autoritatívny záver. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že by odporca, resp. krajský súd k niektorým podkladom predloženým navrhovateľom neprihliadol. Z rozhodnutia odporcu vyplýva, že situáciu v krajine jeho pôvodu dostatočne zistil a popísal s odkazom na zdroje z ktorých informácie čerpal. Za týchto okolností nie je dôvodné tvrdenie, že by odporcom vykonané dokazovanie bolo nedostatočné a nebolo by možné na základe zisteného skutkového stavu veci rozhodnúť. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu je zrejmé, akým spôsobom odporca konfrontoval údaje navrhovateľa s informáciami o krajine jeho pôvodu a na základe akých skutočností dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa podmienky pre udelenie azylu a poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákona o azyle.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nemohol považovať za dôvodnú námietku navrhovateľa, že neúplné zistenie skutkového stavu viedlo správny orgán ako aj krajský súd k nesprávnym právnym záverom.

Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné považovať za správny záver správneho orgánu i krajského súdu, že u navrhovateľa neboli zistené dôvody pre udelenie azylu v zmysle zákona o azyle.

Rovnako za správny považoval odvolací súd záver odporcu, že neboli dané predpoklady pre udelenie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, lebo jeho dôvody odporca nepovažoval za také, pre ktoré by bol navrhovateľ v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia v zmysle § 2 písm. f/ zákona o azyle.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd sa vysporiadal dostatočne so všetkými námietkami navrhovateľa, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne námietky a stotožňuje sa so záverom krajského súdu, že rozhodnutie odporcu je vecne správne.

Pre posúdenie vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu ako aj zákonnosti rozhodnutia odporcu bolo podľa odvolacieho súdu rozhodujúce, že navrhovateľ ani v priebehu odvolacieho konania nedokázal predloženými písomnosťami ani argumentáciou spochybniť správnosť zistení odporcu o tom, že tichá podpora ONLF, vyhlásená za teroristickú organizáciu nemohla vyvolať u navrhovateľa objektívne odôvodnené obavy z prenasledovania a nemohla predstavovať existenciu hrozby vážneho bezprávia ako podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany.

Samotná existencia navrhovateľových politických názorov, odlišných od vládnych, nie je sama o sebe dostatočným dôvodom na udelenie azylu, pretože navrhovateľ nepreukázal, že má dôvod sa obávať prenasledovania za svoje politické názory. Ako sám uviedol, o tichej podpore ONLF v krajine pôvodu nikto nevedel. Keďže nebola splnená podmienka poznania jeho politických názorov zo strany štátnych orgánov v krajine jeho pôvodu, pretože v prípade navrhovateľa tieto neboli verejne proklamované, nebolo možné za daných okolností sa domnievať, že v prípade návratu do krajiny pôvodu by došlo k prenasledovaniu navrhovateľa za politické názory zo strany štátnych orgánov. Obdobný názor vyslovil NS SR v rozsudku sp. zn. 1SŽa/21/2010 zo dňa 23.03.2010.

Vo vzťahu k druhej forme medzinárodnej ochrany, a to doplnkovej ochrane, odvolací súd uvádza, že jej zmyslom a účelom je poskytnúť subsidiárnu ochranu a možnosť legálneho pobytu na území SR tým žiadateľom o medzinárodnú ochranu, ktorým nebol udelený azyl, ale u nich by bolo (z dôvodov taxatívne uvedených v zákone o azyle) neúnosné, neprimerané či inak nežiaduce požadovať ich vycestovanie. Hoci sa aplikácia tohto inštitútu doplnkovej ochrany viaže k objektívnym hrozbám po prípadnom návrate žiadateľa do krajiny pôvodu, teda čiastočne k iným skutočnostiam nastávajúcim v odlišnom čase než v prípade aplikácie inštitútu azylu, sú pri rozhodovaní o udelenie či neudelenie doplnkovej ochrany do značnej miery určujúce tvrdenia samotného žiadateľa, z ktorých je potrebné vychádzať.

V predmetnej veci neboli ani podľa odvolacieho súdu zistené závažné a potvrdené dôvody pre bezprostrednú a reálnu hrozbu vážneho bezprávia, tak ako je definované v ustanovení § 2 písm. f/ zákona o azyle, pričom v podrobnostiach na správny záver odporcu uvedený v jeho rozhodnutí odkazuje.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že odporca pri posudzovaní existencie hrozby vážneho bezprávia odporcu vychádzal z dôvodov žiadosti navrhovateľa, ktoré boli vyhodnotené ako nedôveryhodné, napriek tomu sa posudzovaním existencie bezpečnostných rizík návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu venoval a osobitne posudzoval situáciu v provincii O., odkiaľ navrhovateľ pochádza.

Na správnosti skutkových zistení odporcu o bezpečnostnej situácii v provincii O., nemení nič ani tvrdenie navrhovateľa o všeobecne zlej situácii v krajine pôvodu, pretože tieto všeobecné správy o krajine pôvodu, neboli spôsobilé spochybniť správnosť zistení, že situácia v provincii O. sa zlepšuje o čom svedčí vyhlásenie zverejnené na internetových stránkach ONLF zo dňa 08.09.2012, kde Ethiopian Communications Minister R. E. is quoted by Bloomberg saying „It's a very positive step and we will pursue negotiations up to the last and try to bring all concerned in that area to the constitutional framework,” Etiópsky minister komunikácií R. E. cituje povedal: „Je to veľmi pozitívny krok a budeme pokračovať v rokovaní až do konca. Tigray Online Comment: Podľa Tigray Online Komentár: We think this is great news for Ethiopia and Ethiopians. Myslíme si, že to je skvelá správa pre Etiópiu a Etiópanov. If both the government and the rebels can find common ground and solve the conflict and start the real fight against the real enemy of Ethiopia; poverty, Ethiopia would be a middle income country before we know it. Ak vláda aj rebeli môžu nájsť spoločnú reč a vyriešiť konflikt a začať skutočný boj proti skutočnému nepriateľovi Etiópii; chudobe. The Ethiopian people and government should welcome any group who chooses peace over guns. Etiópsky ľud a vláda by mala privítať akúkoľvek skupinu, ktorá sa rozhodne pre mier nad zbraňami.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu

trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.